

18/02/2016

Recull de Premsa

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso
INTELLIGENCE TO SHINE

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
18/02/16	MENDOZA CONVIDA A FER UN PLA ESTRATÈGIC PER AL 2026 / El Punt avui (Ed. Camp i Ebre)	5	1
18/02/16	LA IRONIA DE SERGI PÀMIES OMPLE DE RIALLES LA SETMANA DELS RAHOLA / Diari de Girona	6	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
18/02/16	EL PRIMER FOTOPERIODISTA / Ara	8	2
18/02/16	PREMSA COMARCAL INFORMANT DE PROP / Segre	10	1
18/02/16	SIEMPRE CON LA LIBERTAD, POR MARIANO RAJOY / El País	11	1
18/02/16	TVE crea un archivo que rinde homenaje a las 859 víctimas de la banda terrorista ETA / Abc	12	1
18/02/16	PATRICIA BETANCORT «ESTOY FUERA DEL CASO VITALDENT» / Abc	13	1
18/02/16	APPS PARA PERIODISTAS / La Razón	14	1
18/02/16	COL·LOQUI TELEVISIU INVERTIR PER CREAR QUALITAT / El Periódico de Catalunya (Ed. Català)	15	1
18/02/16	JORDI GALCERAN ANIMA ELS GUIONISTES A ARRISCAR-SE I ESCRIURE AMB LLIBERTAT / Ara	16	1
18/02/16	LA PERIODISTA KATE MIDDLETON / El País	17	1
18/02/16	CATERINA, PERIODISTA PER UN DIA... DES DEL PALAU REIAL / La Vanguardia.cat -Viure a Bcn	18	1
18/02/16	¿PAPARAZZIS O PERIODISTES? / El Periódico de Catalunya (Ed. Català)	19	1
18/02/16	HIROSHI SUGIMOTO / Expansión	20	1
18/02/16	GOOGLE ALMACENA EL 'BIG DATA' DE LOS ESCOLARES SIN FINES PUBLICITARIOS / El Economista	21	1
18/02/16	CIUTADANS ACUSA EL GOVERN CATALÀ DE GESTIONAR ELS MITJANS PÚBLICS COM EL PP I EL PSOE / Diari de Girona	22	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
18/02/16	ELS EDITORS DEL 'DAILY MIRROR' ANUNCIEI UN NOU DIARI IMPRÈS LOWCOST' / La Vanguardia.cat -Viure a Bcn	23	2
18/02/16	DAVID BASSA, PROPOSAT COM A CAP D'INFORMATIUS DE TV3 / Ara	25	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Mendoza convida a fer un pla estratègic per al 2026

■ L'alcaldesa de Cambrils preveu que el projecte de Torre del Llim3 per amb la URV es pugui encetar a l'estiu ■ La setmana vinent es reunirà amb Adif per tractar dels accessos a la nova estaci3

I. Mart3nez / Reusdigital
CAMBRILS

En el marc del cicle de conferències organitzades pel Col·legi de Periodistes, l'alcaldesa de Cambrils, Cam3 Mendoza, va pronunciar ahir la xerrada *Cambrils: reptes de futur, camins de present*. Com a principal novetat del discurs, l'alcaldesa va anunciar l'elaboraci3 d'un pla estratègic de ciutat que tindria com a horitz3 l'any 2026. En una sala plena tant d'autoritats com de representants de forces pol3tiques i membres de la societat cambrilenca, Mendoza va assegurar que aquesta eina "ha de treballar el present amb els ulls posats en el Cambrils del futur", i va mostrar el convenciment que serà el punt de partida "d'un model de ciutat m3s innovadora i m3s sostenible". Per Mendoza el pla estratègic "ha d'estar per damunt de les sigles pol3tiques" i "fet des de la ciutadania".

Sobre la data de la demolici3 del pont de l'N-340, la reobertura de Ràdio Cambrils o la urbanitzaci3 de l'avinguda Darwin, l'alcaldesa va convidar els assistents a la presentaci3 del pla d'acci3 municipal que tindrà lloc la setmana que ve.

Malgrat la prudència a l'hora de donar dates, Mendoza es va atrevir a parlar de l'estiu perquè

Un moment de la intervenci3 de l'alcaldesa cambrilenca, Cam3 Mendoza, ahir al Centre Cultural de Cambrils ■ I. MART3NEZ

La frase

“El pla estratègic ha de treballar el present amb els ulls posats en el Cambrils del futur”

Cam3 Mendoza
ALCALDESSA DE CAMBRILS

prengui forma el projecte de Torre del Llim3 destinat a activitat comercial i empresarial de la mà de la URV.

Decididament inconcreta va ser en el tema del pont de l'N-340, que segueix els tràmits fins que es pugui posar a licitaci3 el concurs. Sobre el Teatre

La xifra

80%

del mili3 d'euros d'increment de despesa en el pressupost es dedica a l'àrea de la persona.

Auditori va explicar que s'estava fent un "petit estudi" sobre el seu futur obrint la possibilitat a la gesti3 privada. D'altra banda, va anunciar que la setmana vinent visitaran Adif per tractar dels accessos a la nova estaci3 de ferrocarril a l'avinguda de l'Esport. ■

Prudència sobre la Cooperativa

La complicada situaci3 que viu la Cooperativa no va aparèixer en el discurs de l'alcaldesa, que -com era d'esperar- sí que va ser la primera de les preguntes que va fer el Col·legi de Periodistes. "Des del minut zero hem estat al costat dels afectats", va assegurar Mendoza, que no va voler precisar si en la seva tasca d'acompanyament envers la Generalitat hi ha alguna novetat de darrera hora. Els afectats -va dir Mendoza- "poden tenir la tranquil·litat que s'està fent el màxim que es pot".

El fil narratiu de l'alcaldes-

sa va anar destacant les persones i les qüestions socials com una de les prioritats del seu govern. En aquest sentit, va destacar que del mili3 d'euros d'increment de despesa en el pressupost "es dedica un 80% a l'àrea de la Persona", i va recordar que el consistori ha posat en marxa una nova línia de subvencions per impulsar la cessi3 de pisos buits d'acord amb la PAH i la Plataforma de Lloguer Social de Cambrils. Tot i aix3, un reduït grup de membres d'Indignats de Cambrils va concentrar-se amb pancartes davant de l'Auditori.

La ironia de Sergi Pàmies omple de rialles la Setmana dels Rahola

L'escriptor afirma que la censura que més ha crescut «és l'econòmica» i assegura que hi ha «ulls de poll que no pots trepitjar»

MARC MARTÍ

Alfons Petit i Sergi Pàmies conversen a l'auditori de la biblioteca Carles Rahola.

GIRONA | DdG

■ Sergi Pàmies va omplir ahir de públic i de rialles l'auditori gran de la biblioteca pública Carles Rahola de Girona per parlar bàsicament de literatura, a la mateixa hora del partit del Barça de futbol.

Pàmies, que va protagonitzar una conversa oberta amb el periodista i cap de redacció del **Diari de Girona** Alfons Petit, va respondre fent gala del to irònic que el caracteritza les nombroses preguntes formulades pel públic i va acabar encomanant el seu entusiasme a la sala.

Pàmies va començar definint-se a si mateix com a escriptor i va qualificar l'ofici com a «divertit, lliure, independent i temerari». També es va referir a l'evolució de la censura i va explicar que «la censura que més ha crescut és l'eco-

nòmica. Els mitjans de comunicació estan en mans del anunciants. Els que escrivim sabem que hi ha ulls de poll que no pots trepitjar. Són les regles del joc».

A més, Pàmies va parlar de la ironia, un dels recursos que més fa servir «a la vida i a l'hora d'escriure». «La ironia permet dir moltes coses, però indirectament. Cosa que fa que el que guanyes per un costat ho perds per l'altra. Jo per exemple utilitzo l'elogi irònic», va afirmar.

I va ser justament en to irònic que Pàmies va explicar que la visita a Girona l'ha inspirat per escriure dos articles: un sobre la manca de senyalització per trobar la biblioteca Carles Rahola i una altra sobre un anunci a l'autopista que deia «controls a la frontera».

La conversa pública d'ahir s'em-

marca en els actes que conformen la Setmana dels Rahola, que és el conjunt d'activitats que se celebren amb motiu de la celebració dels Premis Carles Rahola de Comunicació local, que es lliuraran el proper 25 de febrer a les 20 h a l'Auditori de Girona.

La programació de la Setmana dels Rahola continua avui dijous a la tarda, a la mateixa biblioteca, on hi haurà la taula rodona *Muts i a la gàbia? Els efectes de la 'lleï mordassa' als mitjans de comunicació*, en què es debatrà sobre la polèmica Llei orgànica espanyola de protecció de la seguretat ciutadana. Hi participaran Quim Brugué, catedràtic de ciència política; Carles Monguilod, advocat; Josep Carles Rius, periodista, i la periodista Marina López, que farà de moderadora.

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Mirades

El primer fotoperiodista

Fotografia: Erich Salomon / Getty

El fotoperiodisme com el coneixem avui dia va néixer a Alemanya després de la Primera Guerra Mundial. Hi va haver dos factors clau que van afavorir l'aparició d'aquest tipus de fotografia (en contraposició a la fotografia documental): els avenços tecnològics, que van donar lloc a obturadors més ràpids i objectius més precisos, i la llibertat de premsa. El primer fotògraf que es va autodenominar *fotoperiodista* en lloc de *reporter gràfic* va ser Erich Salomon (1886-1944), que va ser deportat a Auschwitz, on va morir. Va destacar a finals de la dècada dels 20 gràcies a la publicació de fotografies espontànies de líders mundials, que van ser molt revolucionàries. A la imatge, datada el 1929, hi veiem un grup d'homes al gimnàs d'un creuer de luxe, una estampa que també resultava moderna per a l'època.

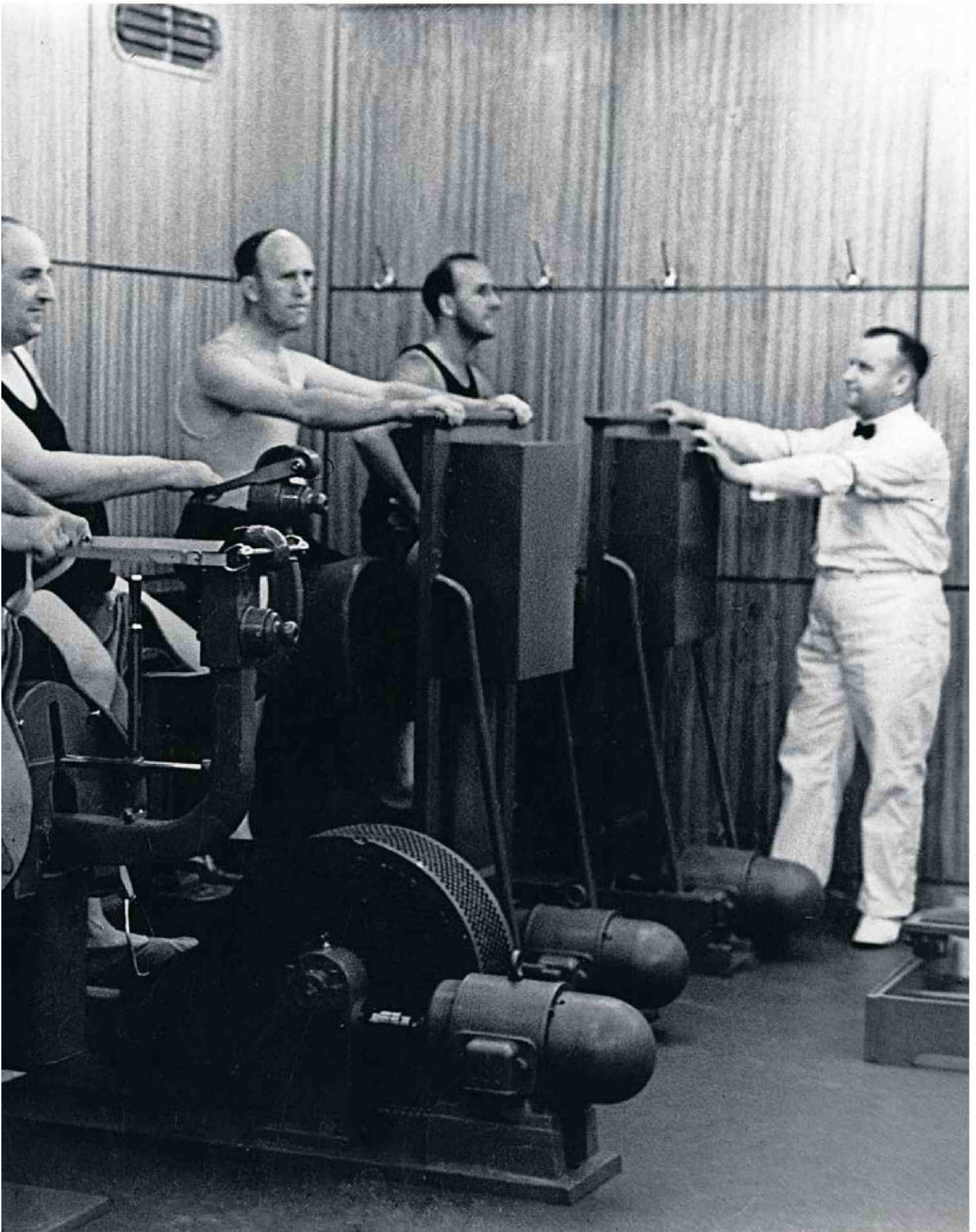
ara.cat

18-02-2016

El millor fotoperiodisme al teu iPad. Descarrega't l'aplicació gratuïta de [l'aramirades](#)

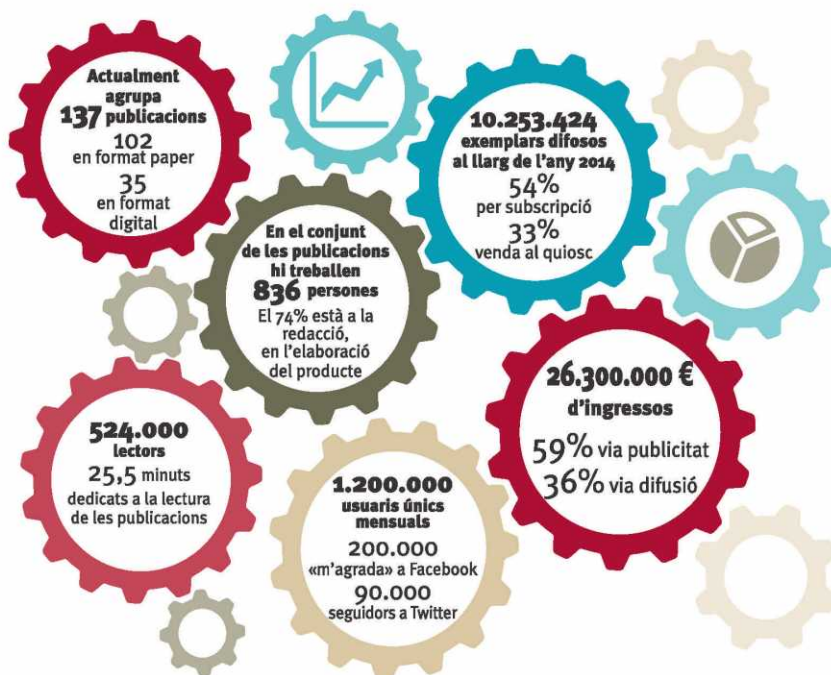
35è aniversari de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal

ACPC | informació

L'Associació Catalana de la Premsa Comarcal va nèixer ara fa trenta-cinc anys i ho celebra consolidada com un agent socialitzador i de cohesió territorial, atorgant notorietat i prestigi a la informació de proximitat. Actualment, l'ACPC aplega un total de 137 publicacions que tenen més de mig milió de lectors i donen feina a 836 persones.

Premsa Comarcal informant de prop

ACPC

L'Associació Catalana de Premsa Comarcal (ACPC) compleix 35 d'història havent consolidat un model de comunicació descentralitzat necessari per completar el relat informatiu de Catalunya. L'ACPC va nèixer la tardor del 1980 impulsada per diversos mitjans que van veure la necessitat de trobar un espai comú i en aquest temps ha aconseguit aplegar la pràctica totalitat d'empreses i entitats editores de premsa comarcal i local d'informació general en català i amb difusió de pagament a casa nostra.

L'ACPC agrupa 137 publicacions (102 en format paper i 35 digitals), amb més de mig milió de lectors i 1,2 milions d'usuaris únics a Internet. Totes

elles donen continuïtat a la tradició d'un tipus de premsa molt rica a Catalunya que dona rellevància a notícies i esdeveniments que no tindrien cabuda en mitjans nacionals o internacionals. En aquest sentit, la premsa local i comarcal afavoreix la cohesió social del territori i prestigia l'actualitat de l'entorn més proper, atorgant notorietat a la informació 'al detall' i, també, als anunciants, que troben al seu abast una plataforma de difusió més accessible.

Ara, els editors, professionals i col·laboradors de la premsa local i comarcal treballen amb il·lusió i entrega per mantenir aquest prestigi aconseguit en els últims 35 anys i ho fan amb la mirada cap al futur, adaptant el preuat contingut de proximitat a una societat en plena transformació.

LES NOTÍCIES dels 35 anys

Les properes setmanes, les publicacions de la premsa comarcal i local repassaran de la mà de l'ACPC algunes de les notícies més rellevants d'aquests trenta-cinc anys d'història.

AL SERVEI DE LA SOCIETAT

L'Associació Catalana de la Premsa Comarcal ofereix una sèrie d'iniciatives i eines tant als seus associats com a la societat catalana en general. Per exemple, disposa d'una plataforma pròpia per facilitar a les publicacions associades la transició del paper a l'edició digital i és impulsora, juntament amb l'AMIC i l'APPEC, de l'iQuiosc.cat de premsa i revistes digitals en català. A més, l'Associació edita el Llibre Blanc de la Premsa Comarcal i convoca juntament amb la Xarxa Lluís Vives el Premi de Recerca Universitària Premsa Comarcal per a estudiants de doctorat i docents de Comunicació.

premsacomarcal@premsacomarcal.cat

Un total de 137 publicacions

L'ACPC aplega actualment 137 publicacions de premsa local i comarcal d'informació general i amb difusió de pagament. D'aquestes, 102 són en paper i altres 35 digitals. En el conjunt de totes elles hi treballen 836 persones. El 74% d'elles està a la redacció, treballant directament en l'elaboració de la informació.

Més de mig milió de lectors

Segons l'estudi 'Model de negoci de la Premsa Comarcal 2015', les publicacions associades a l'ACPC compten amb 524.000 lectors. A més, de mitjana, dediquen 25,5 minuts a la lectura d'aquests mitjans. Una altra mostra del poder de la premsa local i comarcal és la seva difusió: 10.253.424 exemplars el 2014.

Els usuaris únics arriben als 1.200.000

Els mitjans digitals catalans de la premsa local i comarcal tenen un gran seguiment. De fet, acumulen 1.200.000 usuaris únics mensuals. Una altra mostra de que l'ACPC no dona l'esquena al futur és que les seves publicacions aconsegueixen 200.000 "m'agrada" a Facebook i tenen 90.000 seguidors a Twitter.

Els ingressos el 2014, de 26,3 milions d'euros

El conjunt de la premsa local i comarcal va aconseguir 26,3 milions d'euros d'ingressos l'any passat. El 59% arriben via publicitat i el 36% restant via difusió. Les publicacions de l'ACPC són fortes en l'entorn del paper i els ingressos per publicitat tornen a augmentar, segons l'informe 'Model de negoci de la Premsa Comarcal.'

Hoy se cumplen dos años del encarcelamiento de Leopoldo López y mañana uno de la detención arbitraria de Antonio Ledezma. España está y estará junto a los venezolanos para que puedan disfrutar de democracia, libertad y seguridad

Siempre con la libertad

MARIANO RAJOY

Imagínense que hoy, 18 de febrero, un dirigente democrático español cumpliera dos años de prisión injusta en la cárcel militar de Alcalá Meco. Imagínense que hubiera sido sentenciado a una pena total de casi 14 años, por ser supuestamente autor de delitos tan graves como instigación pública y asociación para delinquir, incendio y daños. Imaginen que la ONU exige la liberación inmediata de ese hipotético dirigente democrático español, y que Amnistía Internacional lo considera un preso de conciencia. Sí: parece ciencia ficción. Sin embargo, eso es lo que ha pasado en Venezuela, donde hoy se cumplen dos años del encarcelamiento de Leopoldo López.

Y, aunque también parezca ciencia ficción, mañana, 19 de febrero, se cumple un año de otra detención arbitraria, sin orden judicial, la del alcalde de Caracas, Antonio Ledezma. Como se recordará, fue arrestado por un comando del Servicio Bolivariano de Inteligencia, es decir, el CNI venezolano. Sin mayores pruebas, a Ledezma se le acusó de conspiración, y ahora se enfrenta a 16 años de cárcel. Todo, como en el caso de Leopoldo López, por hacer política y defender la libertad.

En este aniversario, queremos decir claramente que no nos olvidamos de los casi 80 presos políticos venezolanos. Sirva, por tanto, este artículo para enviar mi afecto y mi solidaridad a Lilian Tintori de López y a Mitzy Capriles de Ledezma, a sus familias y a todos los ciudadanos de Venezuela. Su sufrimiento es, más que nunca, el nuestro. Y tenemos el deber de denunciar con claridad a los responsables y a los cómplices de estos atropellos a la libertad, porque si no, solo podemos esperar más arbitrariedad y más injusticia. Por ello, como todo demócrata, espero que salga adelante la Ley de Amnistía que está impulsando la valiente Asamblea Nacional de Venezuela, a la que apoyo sin reservas.

Los españoles debemos entender a Venezuela. Pensemos por un minuto que, en España, casos impensables como estos se convirtieran en realidad. Pensemos que no hubiera elecciones con medios de comunicación independientes, o que estos hubieran tenido que venderse a grupos afines al régimen, acusados por el Gobierno de ser "golpistas", "fascistas" y "jinetes del Apocalipsis" tan solo por ejercer una crítica independiente. Imaginemos asimismo que los directivos y periodistas de los pocos medios libres aún subsistentes recibieran una orden de comparecencia judicial cada ocho días, con la prohibición de salir del país, todo ello a instancias de una denuncia por difamación del presidente del Congreso. E imaginemos también que otros diarios independientes tuvieran que cerrar porque el Gobierno corta el suministro de papel. Pues bien, este escenario implantable es el que se da en un país hermano y amigo como es Venezuela.

Y podemos representarnos bien su drama. ¿Qué sentiríamos al convertirnos en el segundo país más peligroso del mundo con 28.000 muertos por año, o al tener la capital más peligrosa de nuestro continente? ¿Al no encontrar el 75% de los alimentos o el 90% de las medicinas? ¿Podemos imaginar vivir con una hiperinflación del 275% en 2015 y, según el FMI, del 720% en 2016?

No hay nada que perjudique más a los trabajadores y a los más necesitados que

EDUARDO ESTRADA

Esperemos que salga la Ley de Amnistía que está impulsando la valiente Asamblea Nacional

No olvidamos a los casi 80 presos políticos venezolanos ni a los ciudadanos que sufren

la inflación. Sin embargo, un autoproclamado candidato a vicepresidente del Gobierno de España afirmó, nada menos, que siente envidia de los españoles que viven en Venezuela. ¿Envidia del desempleo del 7% de la economía, del déficit fiscal del 19%?

Con ser gravísimos estos datos, lo peor es la crisis de valores. Se empieza cambiando la cultura del esfuerzo. Las autoridades afirman que también robarían por necesidad y manifiestan su comprensión por los delitos comunes. Se subsidia a la población para crear un electorado anestesiado, agradecido y estable, a disposición del poder político. Se instaura una

cultura que promueve el conformismo, el resentimiento y la sumisión a lo fácil.

Así las cosas, y con una nueva ley electoral hecha a medida, el letargo puede durar 15 años, hasta que la juventud se rebela contra su frustración y rechaza la violencia, la injusticia y la manipulación. Hasta que rechaza el engaño de quienes llegaron al poder centrando su discurso en la demolición del sistema político y en el resentimiento social, apropiándose del sufrimiento de los débiles y prometiendo todo lo imposible.

¿Podemos tener un autoproclamado candidato a vicepresidente del Gobierno que no condenó la represión y el encarcelamiento de manifestantes pacíficos, estudiantes y líderes de la oposición en Venezuela? ¿Puede plantearse el PSOE pactar con quien, cuando era eurodiputado, votó en contra de la resolución del Parlamento Europeo que pedía la liberación de líderes demócratas como Leopoldo López? Un líder que, por cierto, pertenece a la Internacional Socialista.

El Gobierno de España siempre tiene que estar con la libertad, protegiéndola y también representándola. España avanza en América Latina cuando defiende la libertad. La presencia internacional no se mide en términos de visitas presidenciales y oportunidades económicas. No. La política exterior de un demócrata antepone los valores a los intereses. Por eso, mi Gobierno no ha cesado ni un momento de atender y proteger a los venezolanos perseguidos.

Mi Gobierno ha concedido la nacionalidad española a los padres de Leopoldo López. Hemos otorgado el permiso de residencia por circunstancias excepcionales a los periodistas, directivos y dueños de medios de comunicación despojados de su pasaporte y acosados por un poder judicial dependiente del Ejecutivo: Miguel Henríquez Otero, presidente-editor de *El Nacional*; Nelson Rivera, director de su *Papel Literario*; y, más recientemente, Mariana Otero y Beatriz de Majo, accionista y columnista, respectivamente, del mismo periódico.

También hemos otorgado la residencia a Guillermo Zuloaga, expresidente de Globovisión. Un hombre considerado por el director de la Sociedad Interamericana de Prensa (SIP), Ricardo Trotti, como "uno de los mejores defensores y promotores de la libertad de prensa y del periodismo libre", pese a lo cual se dictaron dos órdenes de captura en su contra por "usura genérica", "agavillamiento", "divulgación de informaciones falsas e incertidumbre pública" y "ofensas" al presidente de la república. Su pasaporte ha sido revocado. Y, de momento, no ha servido de nada el cuestionamiento por parte del relator especial de Naciones Unidas sobre la Libertad de Opinión y Expresión y la Comisión Interamericana de Derechos Humanos.

Son solo algunos casos de muchos, pero son elocuentes del drama que viven los venezolanos. Y yo hoy quiero repetirles que el Gobierno de España y el partido que represento no dejarán de acompañarles ni en este aniversario ni nunca. Porque queremos para los venezolanos lo mismo que los españoles disfrutamos cada día: democracia, libertad y seguridad.

Mariano Rajoy es presidente del Gobierno de España en funciones.

«Memoria de vida», contra el olvido de 50 años de asesinatos

TVE crea un archivo que rinde homenaje a las 859 víctimas de la banda terrorista ETA

F. MARÍN
MADRID

A lo largo de cincuenta años, entre 1960 y 2009, ETA mató a 859 personas. RTVE ha colaborado durante dos años con la Fundación Víctimas del Terrorismo y la Universidad Rey Juan Carlos para preparar la página web «Memoria de vida» -disponible «próximamente»-, en la que sus fondos audiovisuales sirven para rendir homenaje a los hombres, mujeres y niños que murieron a manos de la banda. Begoña Urroz Ibarrola, de solo 22 meses, perdió la vida por una bomba colocada en la estación de Amara (San Sebastián) el 27 de junio de 1960. Su nombre encabeza una lista negra que cierran los guardias civiles Carlos Enrique Sáenz de Tejada y Diego Salvà, asesinados en Calvià (Mallorca) el 30 de julio de 2009.

En el acto de presentación, en la que ejerció de maestro de ceremonias Manuel Ventero, director de Comunicación y Relaciones Institucionales de RTVE, el presidente de la corporación, José Antonio Sánchez, se mostró «orgulloso» de poder presentar este trabajo, testimonio definitivo de «50 años trágicos en los que nadie estuvo a salvo». «Memoria de vida» perdurará, dijo, «como también lo hará el recuerdo de cada civil, cada agente de Policía, cada militar y cada guardia civil caídos bajo las balas y las bombas de ETA. Cada vez que los terroristas segaban una vida, cercenaban también una parte irrenunciable de todos nosotros», añadió Sánchez.

Cientos de vídeos

La página www.rtve.es/memoria-devida servirá para apuntalar estos recuerdos, con ayuda de las imágenes del Fondo Documental de la cadena pública, digitalizadas, catalogadas y montadas, en una labor dirigida por el profesor universitario Rogelio Alonso, de forma que cada víctima tiene su propia página. En ella, se incluye una explicación de cómo se produjo su muerte y algún fragmento del Telediario de la época, de «Informe Semanal» o de otros documentos audiovisuales de la cadena pública.

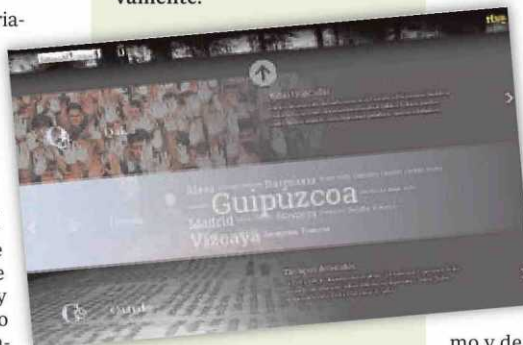
Fernando Suárez, rector de la Universidad Rey Juan Carlos, también intervino para afirmar que «es una obligación ponerse del lado de las víctimas para honrar su recuerdo» y destacó que este archivo «es imprescindible para las generaciones futuras».

María del Mar Blanco, con Jorge Fernández Díaz, ministro de Interior EFE

Quién, dónde y cuándo

«Memoria de vida», con un diseño sencillo y atractivo a la vez, está estructurado en tres grandes bloques, que dan respuesta a las preguntas **quién, dónde y cuándo**. El buscador, con texto predictivo, facilita la búsqueda de personas concretas y ofrece un listado alfabético del término solicitado. Con cada víctima se abre una nueva ventana que incluye una breve biografía y un vídeo relacionado con el acto terrorista. Los accesos «dónde» y «cuándo» ofrecen información del número de asesinatos por provincia y año, respectivamente.

Jorge Fernández Díaz
«Creíamos que cuestionar el sufrimiento era algo que ya podíamos dar por superado. Vemos que no»

El rector recordó asimismo las palabras de José María Múgica, hijo del político Fernando Múgica, en el sentido de que «hay que saber quién mató y quién murió». La presidenta de la Fundación Víctimas del Terrorismo, María del Mar Blanco, destacó por su parte que el proyecto tiene «un inmenso valor para todas las víctimas de ETA» y aseguró que con esta base de datos «alejamos la pesadilla del olvido, que tanto daño nos hace».

Alusión a los titiriteros

El ministro del Interior en funciones, Jorge Fernández Díaz, clausuró el acto de presentación, al que asistieron la fiscal general del Estado, el director del Centro Nacional de Inteligencia, los directores de la Guardia Civil y de la Policía Nacional, la delegada del Gobierno en Madrid, la defensora del Pueblo y el presidente de la Audiencia Nacional, entre otras personalidades. El ministro aludió sin citarlos a los titiriteros detenidos. «Pensábamos que a estas alturas cuestionar su sufrimiento era algo que ya podíamos dar por superado. Por desgracia, vemos que no es así», dijo. «A lo mejor a ellos les hará gracia, pero a juicio de la inmensa mayoría de la sociedad española, no tiene nada de eso, sino de enaltecimiento del terrorismo y de humillación», agregó, antes de insistir en que «no se puede bajar la guardia», porque «vivir en democracia, en paz y en libertad no sale gratis».

La presentación de «Memoria de vida» terminó con la interpretación de una pieza de Bach por parte de Mariana Todorova, músico de la Orquesta Sinfónica RTVE.

Patricia Betancort «Estoy fuera del caso Vitaldent»

La periodista está casada con Bartolo Conte, directivo de la empresa y ahora bajo arresto. Dice que hoy viven separados

MATILDE FENOY
MADRID

La periodista y presentadora de televisión **Patricia Betancort** se le congeló la sonrisa el pasado martes, tras la detención de la cúpula directiva de Vitaldent, un emporio de clínicas dentales -muchas de ellas en régimen de franquicia- presidido por el empresario uruguayo **Ernesto Coleman**. Patricia no sólo fue imagen de la firma durante un tiempo, sino que está casada con uno de los doce directivos que han pasado a disposición judicial, acusados de fraude fiscal y blanqueo de capitales. Se trata del vicepresidente y responsable de la actividad de la compañía en Italia, **Bartolo Conte**.

Desde hace dos días, Betancort es una de las mujeres más buscadas del país. Un rosario de informaciones sobre su papel en esta historia ha ido desgranándose en medios digitales. Patricia quiso atender la llamada de ABC y desmentir a quienes la relacionan con el caso, más allá de su estado civil y su trabajo ocasional para Vitaldent. «Llevo un tiempo separada y no quiero decir nada que perjudique a Bartolo», aclara a este periódico.

La relación de Betancort con Conte

se remonta a 2006, cuando formaron un matrimonio que parecía idílico. Ambos compartían una casa en la lujosa urbanización La Finca, a las afueras de Madrid, donde residían con sus hijos. Durante años, la suya fue una relación al margen del interés público.

Sin embargo, tal y como desvela la propia Patricia, la pareja se separó la pasada Navidad. Pese a no querer entrar en los motivos de la ruptura, la periodista sí ha querido dejar claro que sólo mantiene una relación cordial por el bien de su familia. «No quiero perjudicar al padre de mis hijos. Quiero mantenerme al margen. Soy una profesional, a quien se conoce por su trabajo. Mi entrega a la profesión siempre ha sido total y así lo corrobora mi trayectoria. Estoy fuera de este caso», insiste. «Aunque estoy intentando no leer nada, me llegan noticias de lo que se está hablando de mí y se patina mucho... Esperaré un par de días a que todo se calme para poder reunirme con mis abogados y ver si tomo medidas legales al respecto», asegura molesta.

Hasta el momento, la presentadora sólo se había pronunciado con un mensaje en Twitter agradeciendo a sus seguidores los mensajes de cariño: «Gracias por todos vuestros mensajes de apoyo. Ahora solo necesito tranquilidad en el seno de mi hogar. Vuelvo pronto», ha manifestado el que es uno de los rostros más conocidos de 13TV gracias al espacio «Detrás de la verdad». Además, en el canal Divinity conduce el programa «DLujo».

Betancort insiste en que su único nexo con Vitaldent han sido las campañas de publicidad. «Yo solamente he

ABC

El capo de Vitaldent

Betancort (arriba), casada con Conte (izq.), asegura que su único nexo con Vitaldent ha sido publicitario

sido la imagen, al igual que lo fue **Jesús Vázquez** en su día», explica. «Nunca he formado parte de la plantilla».

Patricia Betancort, de origen canario, cuenta con cerca de 25 años de experiencia en televisión. A lo largo de su trayectoria ha pasado por diversas cadenas. «Qué apostamos», en TVE; «Sorpresa, sorpresa», en Antena 3; «Código Alfa»,

en La 2; o «Castilla-La Mancha en vivo», en Castilla-La Mancha TV son los programas más destacados en los que ha intervenido. También presentó «Vital-Bien», un espacio de carácter familiar que publicitaba Vitaldent en La Nueve.

Más información
en la sección de Sociedad

APPS PARA PERIODISTAS

Ángel VALLE

Crece las herramientas para los dispositivos móviles que permiten editar los textos, las fotos o los vídeos de manera sencilla

Un teléfono móvil, una conexión a internet y una buena historia. Eso es todo lo que necesita hoy en día un reportero para realizar su trabajo. Más allá de que las imágenes o el vídeo que pueda grabar con su smartphone no tendrá nunca la calidad que tendría si el trabajo lo realizase un fotógrafo o un cámara profesional, no cabe duda de que el móvil permite captar el momento como nunca antes había ocurrido.

Independientemente de que cataloguemos a este fenómeno como periodismo ciudadano, periodismo social o, simplemente periodismo, lo cierto es que gracias a los medios digitales y a las redes sociales, el tiempo que transcurre entre el momento en que se produce la noticia y el instante en que se sube a la red es cada vez más reducido. De hecho, muchas veces, podemos llegar a seguir determinados acontecimientos casi en directo, ya sea a través de tuits, imágenes o vídeo o todo junto.

Por este motivo, también ha crecido de forma paralela el número de herramientas, en forma de aplicaciones para los dispositivos móviles, que facilitan el trabajo a los periodistas permitiendo editar los textos, las fotos o los vídeos de una forma rápida y sencilla.

Quizás una de las más desta-

cadas, y con un más claro perfil periodístico, es StoryMaker, un app para Android, que no sólo permite construir una pieza audiovisual, incluso añadiéndole voz en off, sino que ofrece a los usuarios una especial de tutorial diseñado por Centro Internacional para Periodistas que va guiando al usuario en el proceso de creación de historias. Además, una vez montada la pieza, permite subirla a YouTube o a la web de la herramienta.

Similar es StoryCheck, una app gratuita que hace las veces de «redactor jefe» de bolsillo, es decir, que guía al reportero a la hora de enfocar la noticia, escribirla o desarrollarla. De he-

NEUPIC PRO PONE EN CONTACTO A PERIODISTAS Y MEDIOS, CUYOS INGRESOS SE REPARTEN

cho, llega a ofrecer hasta una especie de tutorial para realizar entrevistas.

Interesante es también Bambuser, un servicio de streaming que también permite compartir el contenido de manera inmediata en Facebook, Twitter o Tumblr.

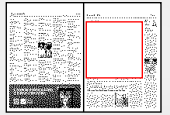
Muy útil, sobre todo en estos tiempos veloces en los que la premura impide muchas veces verificar determinados datos,

es Tagg.ly, una app que permite verificar y documentar la autenticidad de imágenes o vídeos, de modo que el autor de dicho contenido puede «imprimir» un sello a su trabajo con su nombre, la fecha, la hora y, a través de geolocalización, el lugar en que fue tomado.

Cabe destacar también Fresco News, una aplicación que permite llevar el contenido ciudadano a grandes medios de comunicación y viceversa, permite a los medios buscar historias que de otro modo quizás ni sabrían que existen. Una de sus principales ventajas es que el proveedor del contenido pone a disposición de un sinnúmero de organizaciones de noticias de Estados Unidos sus informaciones y cobrar por ellas si son utilizadas.

Algo similar puso en marcha en España hace un par de años Neupic Pro, una plataforma que pone en contacto a periodistas y a medios y que ofrece sus contenidos, ya sean de texto, imágenes o vídeos. El periodista no tiene más que subir a la web su pieza y esperar a que a algún medio le interese. Los ingresos se reparten entre el autor y Neupic.

Estas son sólo algunas de las muchas aplicaciones útiles existentes pero dan una idea del enorme «arsenal» con el que cuentan en estos momentos los periodistas para realizar su trabajo y para darlo a conocer.

COL·LOQUI TELEVISIU

Invertir per crear qualitat

Els creadors de 'Merlí' i 'Nit i dia' sol·liciten més pressupost per a sèries de qualitat ≡ **Jordi Galceran** opina que limitar el preu de producció a una quantitat per minut és una mala idea

INÉS ÁLVAREZ
BARCELONA

«Algun dia es dirà: 'Aquesta pel·lícula sembla una sèrie'». Amb aquest desig sintetitzava Lluís Alcarazo, un dels creadors de la sèrie *Nit i dia*, l'aposta per les sèries de qualitat en el col·loqui *Els creadors de les noves sèries de televisió*, celebrat ahir a la Pedrera, amb el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) com a organitzador. Una idea que van compartir Jordi Galceran, un altre dels autors de la ficció (TV-3), que va qüestionar la nova normativa de la CCMA, que fixa el preu de producció per a TVC en un màxim de 4.000 euros per minut, i Héctor Lozano, que prepara la segona temporada de *Merlí*.

Els tres creadors van resumir l'èxit d'aquestes sèries en la llibertat creativa i el temps per escriure els guions de què han disfrutat. Un escenari ideal per fer més produccions d'aquesta mena que es completaria amb una inversió més elevada en elles. Jordi Galceran va ser clar sobre això, criticant la nova normativa de la CCMA que fixa el preu de les produccions per a TVC: «Imposar aquests límits abstractes és un mal pla. Entenc que les televisions públiques hagin de controlar els seus pressupostos d'una manera estricta, però ¿per què no es fan productes ambiciosos i si fa falta fer menys sèries?».

EL CAS DANÈS// El creador va subratllar, així mateix, el cas de la televisió danesa, que ha apostat per la producció audiovisual de qualitat i ha donat lloc a sèries com *Borgen* o *1864*, formant professionals, invertint en recursos i confiant en

►► **Debat** ► Un moment del col·loqui organitzat pel CAC, a la Pedrera de Barcelona.

La CCMA ha fixat el preu de la producció a un màxim de 4.000 euros per minut

els creadors. Respecte a *Nit i dia* i *Merlí* va assegurar: «No crec que aquestes dues sèries siguin innovadores si les comparem amb el món de les sèries, però sí per a TV-3. El risc que ha assumit aquesta cadena sí que significa un cert canvi en la seva idea de produir».

Lozano va parlar del procés de creació del seu *Merlí* (que emetrà pròximament *La Sexta*). «Cada capítol està dedicat a un filòsof» i «s'hi utilitza un llenguatge reconeixible pels joves», segons va explicar. El guionista va reconèixer que, a diferència de les sèries d'encàrrec, va tenir temps per donar-li forma: «He

tingut tres anys per escriure-la i reescriure-la». Així mateix, va assegurar que una de les claus de la qualitat de *Merlí* resideix en el fet que en va poder fer la supervisió creativa amb la productora fins al final.

Per la seva part, Alcarazo es va centrar en els elements que tenen les dues ficcions d'èxit: la voluntat per part del creador d'explicar una història, ambició i la visibilització del guionista. Els creadors també van debatre sobre el canvi dels hàbits de consum televisiu en altres dispositius i l'error d'allargar les temporades i la durada dels capítols. ≡

elradar

Héctor Lozano, Roger Loppacher, Lluís Arcarazo i Jordi Galceran. CAC

Jordi Galceran anima els guionistes a arriscar-se i escriure amb llibertat

ALBERT CASTELLVÍ ROCA
BARCELONA

"En teatre tu escrius, i si tens sort t'ho fan i si no, no. En televisió, en canvi, només escrius si t'ho paguen. I això s'ha de canviar". Ho va dir ahir el dramaturg i guionista Jordi Galceran durant una taula rodona organitzada pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) en què participaven també els guionistes Lluís Arcarazo -coautor, juntament amb Galceran, de la sèrie de TV3 *Nit i dia*- i Héctor Lozano -creador de *Merlí*- i que va moderar el president del CAC, Roger Loppacher.

Galceran va recordar que quan ell i Arcarazo, per iniciativa pròpia, van crear *Nit i dia*, ara fa sis anys, van escriure la sèrie que els venia de gust fer. "Quan la vam portar a TV3 el primer cop ens van preguntar si estàvem bojos, però nosaltres els vam dir que la sèrie era així i que no la canviàrem. I al cap de cinc anys la sèrie es va aixecar tal com estava escrita", va explicar. I va animar el col·lectiu de guionistes a seguir aquest exemple: "És un risc que no estem acostumats a córrer, però que hem d'assumir. Que no es facin determinades sèries depèn de les cadenes, de les productores i de les polítiques d'impuls a l'audiovisual, però també depèn dels guionistes, que no defensem prou els productes propis", va advertir.

Amb tot, Galceran va deixar clar que "les cadenes i les productores no poden esperar que els guionistes treballin gratis". "A vegades et demanen que els portis idees, però cada idea val molts diners. S'ha de fer entendre que les idees són més valuoses que els diàlegs o els guions", va assenyalar.

Galceran també va criticar el nou reglament de compra de continguts externs aprovat la setmana passada pel consell de govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) que, entre altres coses, fixa el preu que poden tenir com a màxim els for-

mats que adquireixi la televisió pública, i que en el cas de les sèries dramàtiques és de 4.000 euros per minut. "Posar límits abstractes és un mal pla. Per què no pensem a fer els productes més ambiciosos possibles?", es va preguntar el guionista, que va comparar aquesta decisió amb l'aposta ambiciosa per la ficció televisiva que va fer fa uns anys Dinamarca -un país d'unes dimensions similars a les de Catalunya- i que ha donat lloc a sèries com *Borgen* o *The killing*, que s'han exportat a molts països del món.

De tota manera, tant Galceran com Lozano i Arcarazo van coincidir que amb *Merlí* i *Nit i dia* TV3 havia arriscat, ja que es tracta de dues produccions que s'escapen de la línia que segueix habitualment la cadena en l'àmbit de la ficció. "Té mèrit que estiguin intentant córrer riscos, encara que siguin controlats, perquè TV3 només té recursos per fer tres sèries a l'any i, per tant, si la caguen amb una la caguen molt", va reflexionar Galceran.

Crítica

El cocreador de 'Nit i dia' lamenta que TV3 hagi fixat un preu màxim per a les sèries

Malgrat que les trames, el to i fins i tot el perfil del públic al qual es dirigeixen aquestes dues sèries són molt diferents,

Arcarazo hi observa diversos punts en comú, com ara el fet que totes dues van néixer per iniciativa dels guionistes, i no per encàrrec d'una cadena o una productora, com sol passar. En aquest sentit, el cocreador de *Nit i dia* va destacar també el paper que han assumit en tots dos casos els guionistes més enllà de l'escriptura dels capítols, ja que tant ell com Lozano han actuat com a productors executius de les respectives sèries, una posició que els ha permès "participar en la presa de decisions" en aspectes com el càsting, la posada en escena o la direcció artística. Segons ell, aquesta tendència a donar més visibilitat als guionistes és un dels elements que defineix l'etapa actual en el món de la ficció per a televisió, i des de fa uns anys s'està generalitzant també a Catalunya. "És molt important que el creador sigui també productor executiu", va sentenciar Lozano. ■

La periodista Kate Middleton

Dirige para 'The Huffington Post' un número sobre salud mental

PATRICIA TUBELLA, **Londres**
Guillermo de Inglaterra y su esposa Kate no dudarían en buscar ayuda para sus dos hijos si padeciesen problemas mentales, ha escrito la duquesa en *The Huffington Post*. Kate Middleton se convirtió ayer en redactora invitada por un día del medio digital. Firmado con el título de "Su Alteza Real, la duquesa de Cambridge", el artículo busca concienciar sobre este tipo de enfermedades, que todavía acarrearán el estigma y marca el lanzamiento de una nueva serie editorial —"Las mentes jóvenes importan"—, consagrada a promover el bienestar psicológico de los más pequeños.

En una redacción improvisada en el palacio de Kensington, la esposa del segundo miembro en la línea de sucesión al trono británico dedicó la jornada a comentar los artículos, blogs y vídeos que había encargado. Lamenta que muchos progenitores se avergüencen de admitir que sus hijos necesitan atención psiquiátrica, y asegura que ni ella ni su marido se dejarían llevar por los prejuicios si ese fuera el caso de alguno de sus retoños, Jorge, de dos años, y Carlota, de nueve meses. "Ser padres ya es suficientemente duro", dice.

Una campaña a largo plazo
"A menudo, escucho historias desgarradoras de vidas destruidas, con consecuencias devastadoras para todos los implicados, y sobre todo para los niños", escribe.

Kate Middleton, ayer junto al redactor jefe del *The Huffington Post*. / AP

"Pero lo que no me esperaba era ver una y otra vez que los problemas que condujeron a esas personas a la adicción y a tomar una decisión perjudicial parecían surgir de asuntos de la infancia no resueltos", añade, en el marco de su campaña sobre cuestiones de salud mental que comenzó poco después de casarse con Guillermo, en abril de 2011. Desde entonces, la duquesa es patrona de varias organizaciones dedicadas a tratar enfermedades mentales.

Kate recalca que, lejos de las viejas rigideces de palacio, siempre alentará a sus hijos a hablar sobre sus sentimientos: "No es

una desgracia que un niño pequeño luche con sus emociones o sufra una enfermedad mental". Su participación en *The Huffington Post* coincide con una serie de titulares de prensa sobre el deterioro de la atención a los enfermos mentales en la sanidad pública británica (NHS) a causa de los recortes presupuestarios del Gobierno de David Cameron.

La duquesa, cuyos cambios de vestuario son seguidos al milímetro, ha escogido una cuestión de calado como la salud mental de los menores como bandera para sus comparecencias públicas en solitario.

■ Caterina, periodista per un dia... des del palau reial

CHRIS JACKSON / AP

Caterina Middleton va exercir ahir de redactora convidada a la versió britànica del diari digital *The Huffington Post*. Això sí, la duquessa no

es va desplaçar a la redacció del mitjà, sinó que alguns dels responsables (a la foto, amb dos) es van anar a reunir amb ella al palau de Kensington.

Caterina va encapçalar amb un breu escrit una sèrie d'articles dedicats a conscienciar sobre els problemes mentals en la infantesa.

ÈTICA PROFESSIONAL

¿Paparazzis o periodistes?

M' agradaria parlar com a mare, periodista i membre de la família marista. En primer lloc, com a mare no puc ni imaginar el que se sent al descobrir que han abusat del teu fill i pensar el que deu haver patit el nen en silenci durant anys. Em poso al seu lloc i em vénen esgarriances, tota la meva solidaritat i suport a tots els familiars i víctimes. Espero que la justícia arribi al fons de l'assumpte i que el o els abusadors paguin pel que han fet, malgrat que considero que cap pena és suficient càstig per a algú que fa mal als més indefensos, i menys en-

cara quan la seva obligació era cuidar-los, ensenyar-los i guiar-los.

En segon lloc, com a periodista, m'alegro quan els meus companys denuncien una injustícia. Destapar casos d'abús de qualsevol tipus és una de les funcions que ha de tenir el quart poder. Però anar a la porta de l'escola cada dia durant una setmana a assetjar pares, alumnes i professors és més propi d'un paparazzi. Tots ells ja estan prou traumatitzats per la situació per haver de suportar aquesta pressió.

Finalment, com a membre de la família marista, vull manifestar el meu suport i confiança als que se-

gueixen els preceptes de maristes, que són tota la resta, la majoria de la qual ningú parla. Els que cada dia treballen per fer que els nostres fills siguin bones persones. He pogut comprovar que els maristes van més enllà d'ensenyar coneixements: promouen valors. Quan ens va tocar triar col·legi per als nostres fills, no vam tenir cap dubte i seguim sense tenir-ne.

Cristina López

Periodista.
Barcelona

ARTE

HIROSHI SUGIMOTO

La Fundación Mapfre de Barcelona mostrará 41 obras de gran formato del fotógrafo japonés Hiroshi Sugimoto en *Black Box*, una exposición dividida en cinco series: *Seascapes*, iniciada en los años 80; *Portraits*, de 1994 a 1999; *Theatres*, de 1976 y que sigue en curso; *Dioramas*, de 1976 a 2012, y *Lightning Fields*, que comenzó en 2006. La muestra podrá verse en la Casa Garriga i Nogués hasta el 8 de mayo, después viajará a la sede de la fundación en Madrid.

Google almacena el 'Big Data' de los escolares sin fines publicitarios

La recogida de datos sirve para mejorar sus servicios educativos

elEconomista MADRID.

El almacenamiento de datos que Google realiza sobre los usuarios de Internet ha generado polémica al aplicarse también sobre los estudiantes de primaria en EEUU que utilizan aplicaciones de Google con un fin educativo.

El origen de la cuestión comenzó cuando el mes pasado Al Franken, miembro de la Comisión de Privacidad, Tecnología y Leyes del Senado estadounidense, solicitó a Google que informara acerca de las políticas de privacidad de los estudiantes. El senador expresó su preocupación sobre el almacenamiento y el uso que la compañía estaba realizando sin el consentimiento de los padres.

Proveedor tecnológico

La intranquilidad del senador se debe a que la compañía con sede en Mountain View es la principal proveedora de tecnología para la educación en los EEUU, por lo que más de 30 millones de niños usan sus aplicaciones. Con la intención de aclarar la situación, Google emitió un comunicado donde explicaba que el almacenamiento de datos de los más pequeños no tiene ningún fin publicitario y solo los utiliza para la mejora de sus productos tecnológicos.

Sin embargo, Al Franken no ha quedado satisfecho. El senador considera que Google no ha informado sobre el uso de datos de aquellas aplicaciones que no tienen un uso educativo, como son Youtube o Maps. Mientras que también cuestiona si Google plantea a los escolares la opción de no ser rastreados.

Ciutadans acusa el Govern català de gestionar els mitjans públics com el PP i el PSOE

BARCELONA | EFE/DdG

■ El portaveu adjunt de Ciutadans (C's) al Parlament, Fernando de Páramo, va equiparar ahir la gestió de la Generalitat respecte als mitjans públics a la que despleguen el PP i el PSOE en altres territoris de l'Estat. En la sessió de control al Govern en el ple al Parlament, De Páramo va interpellar la consellera de la Presidència, Neus Munté, a qui va oferir «treballar junts perquè els mitjans representin tots els ciutadans i no estiguin al servei dels partits polítics».

«La Generalitat ha fet amb els mitjans públics catalans el mateix que PP i PSOE en altres parts d'Espanya, amb l'agregant afegit de la ideologia», va denunciar De Páramo, que va re-

clamar uns «mitjans de comunicació públics plurals».

En la seva rèplica, Munté va subratllar que «el pluralisme dels mitjans públics està garantit i avalat pels ciutadans com evidencien els índexs d'audiència». Munté va recordar així mateix que el consell de govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals va ser escollit per una majoria superior als dos terços de diputats del Parlament, assegurant així «un ampli ventall ideològic».

Ciutadans va registrar dilluns passat una proposició de llei per «despolititzar» els mitjans públics catalans, amb mesures com un canvi en el sistema d'elecció dels membres del consell de govern de la CCMA.

 MITJANS

Els editors del 'Daily Mirror' anuncien un nou diari imprès 'low cost'

LONDRES Redacció

Poques setmanes després que el diari britànic *The Independent* anunciés que tancava l'edició en paper de cara al març que ve, l'editor del *Daily Mirror* i de *People*, entre altres publicacions, sorprenia el sector ahir amb l'anunci que posa en circulació d'un diari imprès abans no s'acabi el mes de febrer. Concreta-

ment, s'estudia la data del 29 de febrer, el dia que l'empresa editora Trinity Mirror publica els resultats econòmics.

Es tracta del *New Day* -el nom encara el podrien modificar-, un rotatiu que anirà adreçat a un públic mitjà, mercat que actualment ocupen el *Mail* i l'*Express*. Segons els editors, el preu inicial s'acostarà als 20 penics, el mateix amb què va sortir

al mercat l'any 2010 el diari *i*, germà petit i barat de *The Independent*. Posteriorment va augmentar de preu a mesura que va anar captant més públic.

El nou diari de Trinity Mirror seguirà la línia de l'esmentat *i*, amb un preu inicial de 20 penics que posteriorment podria augmentar, tot i que sempre sense superar la frontera d'una lliura. L'*i*, que va ser venut per l'oligar-

ca rus Ievgueni Lebedev a Johnston Press per 25 milions de lliures (amb *The Independent*) fa unes setmanes, té una tirada de 270.000 i costa 40 penics. Aquest diari ofereix versions molt curtes de notícies pensades per llegir al metro i al tren.

Segons fonts pròximes a l'empresa editora, la tirada inicial del nou rotatiu podria arribar als dos milions d'exemplars, incloent-hi un pla de distribució gratuïta per donar-se a conèixer al públic britànic.

Aquestes fonts neguen que *New Day* competeixi directament amb l'*i*, que ara acaba de

ser venut; la seva audiència s'acosta més a la del *Mail* i l'*Express*. Trinity Mirror ha estat treballant en un diari *low cost* des de l'any passat.

La premsa britànica continua buscant fórmules per trampejar una crisi global que no queda atenuada per les edicions a internet (els diaris en línia no compensen econòmicament ni per ingressos publicitaris ni per subscriptors). És una situació que va més enllà del Regne Unit, un país que continua editant cada dia 7 milions d'exemplars impresos, amb especial desplegament de paper els diumenges.●

David Bassa, proposat com a cap d'informatius de TV3

La direcció de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) ha ofert el càrrec de cap d'informatius de TV3 a David Bassa, que de moment no ha donat una resposta. Segons ha pogut saber l'ARA, el periodista ha posat com a requisits treballar en condicions d'independència, tenir

llibertat d'acció i poder decidir l'organització de l'equip. Bassa presideix el Grup de Periodistes Ramon Barnils i és el responsable d'informació política a *El matí de Catalunya Ràdio*. Anteriorment havia treballat als serveis informatius de TV3, en programes com *La nit al dia* o *Àgora*.